

Bog i Njegove Atributi

BOŽJI BOŽANSKI POSAO

Bog, večni i nedeljivi, obavlja Svoj sveobuhvatni nestvarni posao dualnosti tako što istovremeno i večno igra Svoju dvostruku ulogu suprotnosti. Sveci su Božija dobit, a grešnici Njegovi dugovi. Bog, beskonačni izvor mudrosti i pravde, večno nastavlja da dugove pretvara u dobit.

ISTINSKI DAR

Šta se smatra „istinskim darom“?

Ako dar treba da bude istinski, onda i onaj ko daje i onaj ko prima moraju potpuno da zaborave na taj čin. Potpuno zaboraviti znači da onaj koji daje ne treba da oseća da je dao, a onaj ko prima ne treba da zna da je primio. Ako davalac ne zaboravi, on obavezuje primaoca; ako primalac ne zaboravi, on doživljava osećanje obaveze prema davaocu. Istinski dar ljubavi poklonjen čoveku potiče jedino od Boga, a pamćenja nema ni kod Onog ko daje, niti kod onog ko prima. Zbog ovog potpunog zaborava čovek večno teži da voli Boga, dok za čovečanstvo Bog ostaje večiti Voljeni.

Kako Bog koji je sveznajući može da zaboravi? Zato što ako On „ne zaboravi“, poklon koji daruje čoveku ne može da bude istinski poklon. Čovek takođe ostaje u neznanju o delovanju tog dara, kojim konačno spoznaje svoje Božestvo.

Kada Sveznajući poklanja istinski dar ljubavi, On ispoljava Svoje potpuno zaboravljanje tog čina time što postaje bezdušan prema Svojim ljubavnicima. Otuda nei-zrecive patnje koje na putu ljubavi doživljavaju Božiji ljubavnici, kao i nezamislive muke razdvojenosti koje osećaju prema svom jedinom Voljenom, prema Bogu.

Pošto je Bog sveznajući i zna pravo značenje istinskog dara, On postaje grub prema onom Svom ljubavniku koji opijen izuzetnom dubinom Božje ljubavi, zaboravlja da on voli Boga i da je to Njegov dar, te voli Boga još snažnije. Taj „zaborav“ pobuđuje neutješan bol zbog odvojenosti i čini da on gori u sve

žešćoj vatri neuporedive ljubavi iz koje izlazi na videlo u liku svog Voljenog u pobedonosnom i večnom jedinstvu.

BOG JE VEČNO POSTOJANJE

Filozofi, ateisti i ostali mogu da potvrde ili opovrgnu postojanje Boga, ali sve dok ne poriču postojanje sopstvenog bića, na stavljaju da dokazuju svoje verovanje u Boga – jer ja vam sa božanskim autoritetom kažem da je Bog Postojanje, večno i beskonačno. On je SVE.

Znao to čovek ili ne, za njega postoji samo jedan cilj u životu, što on konačno i spoznaje kada svesno doživi sopstveno večno i beskonačno stanje „ja sam Bog“.

BOG, ČOVEK I BOGOČOVEK

Čitav univerzum je Božija senka i pripada Bogu, ali Bog ne pripada univerzumu. Božija senka izlazi iz Boga, doživljava beskonačne promene i ponovo se vraća Bogu.

Božija senka zavisi od Boga; Bog ne zavisi od Svoje senke. Bez Boga senka ne može da postoji. Bez senke, Bog postoji. Bog je bio kada univerzuma nije bilo. Bog jeste kada univerzum jeste. Boga će biti kada univerzuma ne bude bilo. Vaša sopstvena senka vam pripada, ali vi ne treba da pripadate svojoj senci. Vaša senka nužno prijanja za vas, ali vi se nepotrebno držite svoje senke. Bez vas vaše senke ne može da bude, dok vi postojite bez svoje senke.

U svim stanjima i pod svim okolnostima, bilo da sanjate snove dok spavate, da sanjate san života na zemlji, da sanjate stanja žestokog pakla i raja po napuštanju grubog fizičkog tela, ili sanjate stvarne snove na višim duhovnim nivoima, u suštini ostajete isti. Sve i svja predstavlja Boga na ovaj ili onaj način, u ovom ili onom stanju svesti – ali Bogočovek (Avatar, Buda, Hrist, Razul) predstavlja Boga u svakom pogledu, u svemu i svuda, u jednom i svim stanjima svesti, ispoljene ili latentne.

Hafiz, čovek koji je postao Bogoostvaren, kaže:

Jehan-o-kare-jehan, jumla heech der heech ast,

Hazar bar mun in nukta karda-am tehqiqe

„Po hiljaditi put sam se uverio i otkrio da je istina da univerzum i sve u univerzumu u potpunosti jeste ništa u ničemu.“

BOG NE ZNA,

BOGU JE ZNANO SOPSTVO

Kao običan čovek, kada Bog ne zna da je On Bog, sve vreme Njegova mašta ostaje univerzum i Sopstvo ostaje izmaštano.

Kao Savršeni, kada čovek postane Bog i prestane da bude bilo šta drugo, sve vreme i izvan vremena Njegova mašta nestaje i On ostaje svestan Sopstva.

Kao Savršeni Učitelj, kada čovek postane Bog i zna da je bio čovek, sve vreme Njegova kreacija ostaje ma-štarija, a on ostaje svestan Sopstva.

Kao Bogočovek, kada Bog postane čovek i zna da je Bog, u to vreme Njegova mašta postaje sve, a za sva vremena i izvan vremena On ostaje svestan Sopstva.

Učitelj i njegova uloga

BESMRTNO ŽIVLJENJE

*Život se ne završava smrću. Opstanak posle smrti istinit je koliko i smrt posle života. Živeti da bi se umrlo ili umreti da bi se preživelo, bio bi doista poprilično bedan stav. Smrt koja sledi život nije beživotnost, kao što ni život posle smrti nije besmrtnost. Život je pozitivno ispoljenje istinskog Postojanja koje negativna smrt ne može poništiti. Da bi se okončao neprekidni sled života i smrti, sama smrt mora biti uništena **u životu**. Po uništenju smrti u životu, potpunim oslobođenjem svesnosti od svih iluzija, čovek postaje Bog u ogoljenoj istini Njegovog pravog postojanja. On ostaje beskonačno svestan Bog, bez obzira da li za-država ili odbacuje gruba, suptilna i mentalna tela, baš kao što i čovek ostaje čovek bilo da je obučen ili bez odeće.*

*Sve dok čovek ostaje neupućen u svoje božansko Sopstvo, može isto tako da bude i kamen; čovek živi a kamen postoji, i oba podjednako ne znaju za Istinu. Kao što kaže Kabir, sve dok čovek ne može da dosegne Istinu nije ništa bolji od kamena. Potpuna čovekova svesnost, mukotrпно stečena beskrajnim iluzornim iskustvima tokom evolucije, u klopki je samih tih iskustava koja su bila tako potrebna da ga osposobe za sticanje postignute svesnosti. U čoveku, svesnost je potpuna. Više nije potrebno uvećavati svesnost, već je samo treba usmeravati ka čovekovom **istinskom** identitetu.*

Samo je u ljudskoj formi moguće da život dostigne svoj konačni cilj, a to je ostvarenje sve-prožimajućeg i beskonačnog Božestva. Jedino je u ljudskom telu moguće postići ostvarenje i ispuniti svrhu kreacije. Otuda vrhunski značaj dobijanja ljudskog tela.

*Zbog svih praktičnih razloga, dobijanje ljudskog tela je kraj putovanja, ali **sanskare** (impresije) nagomilane to-kom napora da se dosegne ova svesnost, zaklanjaju čovekovo viđenje svog večnog Sopstva. Sve patnje i borbe koje čovek podnosi su zato da se razori ta prepreka, a to za sobom povlači jedan beskonačan proces. Čovek ne može sam da ukloni prepreku, ali Savršeni Učitelj može to da učini za njega, kada se njegova milost zasluži.*

OGRANIČAVAJUĆI KOŠMAR

Proces postajanja vezanim i zatim odvezanim, pun je neizmernog značenja. Duša se zaplete sa telom i potom biva njime uhvaćena.

Duša je nalik papagaju, a telo je poput kaveza. Kada je papagaj izvan kaveza, on je slobodan ali ne uvažava u potpunosti ono što sloboda jeste. Pošto ne zna za ograničavanja, ne prepoznaje to što je izvan kaveza kao „slobodu“. Kada proživi zatvaranje u kavez, mučno zatočeništvo ga podstiče da uvaži pravu slobodu. Potom, kada se papagaj ponovo oslobodi, on istinski uživa u svojoj slobodi.

Isto se dešava duši kada milošću Savršenog Učitelja biva oslobođena ograničavajućeg košmara u kome veruje da nije ništa drugo do sopstveno telo-kavez.

DINAMIČNA SLOBODA

Neograničena sloboda osobe koja je ostvarila Istinu jedina je stvarna i potpuna sloboda. Samo u takvoj dinamičnoj slobodi koja protiče kroz Savršenog Učitelja

Sopstvo može da se ispolji kao Istina, izražavajući na taj način obožene impresije univerzalnog uma. Obožene impresije su beskonačno kreativne i delotvorne jer su neizmerno pokorne Sopstvu. One oslobađaju neograničeno, kreativno i božansko delovanje.

Obične sputavajuće impresije ego-uma, međutim, ne prestaju da bivaju nasilne prema Sopstvu i traže sopstveno ispunjenje. Na taj način su im kreativnost i delotvornost beskonačno ograničene.

DIREKTNO PUTOVANJE KA BOGU

Mase koje se trude da dosegnu Istinu sledeći rituale i običaje su, da tako kažemo, u teretnom vozu koji se neodređeno zadržava na raznim stanicama. Oni koji iskreno i posvećeno meditiraju na Boga ili posvećuju svoje živote služenju čovečanstvu su, kako bi se reklo, u običnom vozu koji staje u svakoj stanici u skladu sa voznim redom. Oni, međutim, koji traže društvo Učitelja koji je ostvario Istinu i izvršavaju njegove naloge sa potpunom predanošću i verom, nalaze se, takoreći, u posebnom vozu koji će ih dovesti do cilja za najkraće moguće vreme, bez zadržavanja na usputnim stanicama.

UČITELJ JE PUT

*Misleći danonoćno na Učitelja, učenik **gotovo** da postigne krajnji cilj koji je svrha različitih praksi meditacije i koncentracije. Stavljajući rad Učitelja iznad svojih ličnih potreba, on **ostvaruje** cilj kroz potpuno odricanje.*

*Iskrenom predanošću Učitelju, učenik se **veoma** pri-bližava zaustavljanju uma, cilju većine jogičkih procesa. Slušajući Učitelja po svaku cenu i nesebično mu služeći, učenik **skoro** da stiže do vrhunca Puta razumevanja i akcije. A voleći Učitelja iznad svega ostalog, on **postaje** jedno sa Učiteljem kao Istinom i tako njegovom milošću ostv-aruje Božestvo – cilj sveg traganja i napora.*

ŽRVANJ UNIVERZUMA

Savršeni Učitelj postaje centar univerzuma. On otkriva da je on jedina apsolutna i nepromenljiva tačka oko koje se neprestano vrti čitav univerzum. Univerzum je poput žrvnja, a Učitelj koji je ostvario Istinu nalik je njegovom centralnom kočiću. Niko ne može da izbegne večno mlevenje koje se bez prestanka ponavlja u žrvnju, osim zrnevlja koje prione za centralni kočić.

BLJESAK VEČNOG

Delo Savršenog Učitelja je neponovljivo. To nije samo ponovljena primena prethodno doživljenog na novo okruženje. To je izvršavanje onoga što ne može da se uradi u okviru ograničenja koja pripadaju iskustvima dualnosti. To je stvaranje krajnje novog, silazak Istine u lažno. Otuda je njegova kreativnost beskonačna. Čin iskupljenja greha koji obavlja Savršeni Učitelj je bljesak Večnog usred ono-ga što je inače samo strogo utvrđena kauzalnost. To je tajna božanske milosti koju poklanja Savršeni Učitelj.

Opšte poruke ljudskom rodu

DVOJICA

Postoje dvojica koji nemaju nikakvu potrebu za religijom: materija lista i onaj ko je Samo-ostvaren. Postoje dvojica ravnodušna prema novcu: pijanica i onaj ko je Samo-ostvaren. Postoje dvojica oslobođeni požude: dete i onaj ko je dosegao Istinu.

Iako u odnosu na gore navedeno, onaj ko je ostvario Istinu izgleda sličan materijalisti, pijancu i detetu, on je potpuno nezavisan od svega toga. On je postigao jedinstvo sa beskonačnim postojanjem Boga, dok ostali nisu.

BOŽANSKA LJUBAV I VINO

Božanska ljubav, kao i vino, daleko je od verovanja zvaničnih religija; ono prvo prevazilazi verovanja, a ovo drugo ona ne odobravaju. Oboje opijaju i čine čoveka zaboravnim. Ali, dok vino vodi samo-zaboravu, božanska ljubav vodi samo-spoznaji.

ZNANJE KROZ ISKUSTVO

Znanje istine stečeno ozvaničenim verovanjima nalik je znanju o gradu koje se dobija gledanjem u mapu. Da bi video i upoznao neki grad, čovek mora da se pomuči i zaista ode tamo.

Jedno je samo videti sliku krave; sasvim je nešto drugo imati pravu kravu i piti njeno mleko.

Na isti način, pre nego što se spozna beskonačna Istina, sva religijska verovanja, iako za sada korisna, konačno moraju da se zamene stvarnim iskustvom, a unutarnji duhovni Put mora da se pređe.

NAPOR LJUBAVI

(Baba je ovako odgovorio na sledeće pitanje koje mu je postavljeno na televiziji: „Zašto na zemlji mora stalno da postoji jad, uprkos Božijoj beskonačnoj ljubavi i samilosti?“ – Urednik)

Izvor večnog blaženstva je Sebstvo u svemu. Uzrok stalne bede je sebičnost svih. Dokle god zadovoljstvo proističe iz sebičnih nastojanja, bede će stalno biti. Jedino zbog beskonačne ljubavi i milosti Boga čovek može, poučen bedom na zemlji, da spozna da je u njemu urođeni izvor beskonačnog blaženstva, a da je sva patnja njegov napor ljubavi da ukloni veo sa sopstvenog beskonačnog Sebstva.

SVETLOST-LUTALICA

Pogledajte sopstvenu senku. Čini vam se tako blizu. Ona vam se pripaja, ali ne možete da je uhvatite ili preteknete u trci. Do sudnjeg dana možete da jurite za svojom senkom, ipak će vam izmicati i ostajati malo ispred vas.

Tragati za Bogom ego-umom nalik je pokušaju da se prestigne sopstvena senka. To nije moguće izvesti, ne zato što je Bog u svakom pogledu daleko, već zato što nikada ne možete da dobijete istinsko pomoću lažnog. Istinsko se dobija samo kada se odustane od lažnog.

Bog vam je bliži od vaše senke. U stvari, On ne samo da je u vama, već je On samo vaše sopstvo. Ne možete doći do Njega, jer ga tražite ego-umom koji Ga pretvara u svetlost-lutalicu. Ego-um mora zaista da umre, ako Bog treba da se vidi i ostvari.

PANORAMA SVESTI DUŠE

Budući da je Bog beskonačno beskonačan i nedeljiv, ništa ne može da postoji bez Njega i izvan Njega; otuda, vama neznano, Bog je takođe u vašem „ja sam“ – stvu dualnosti. Pošto je Bog u vama i vi ste u Bogu, gde mogu da postoje gruba, suptilna i mentalna sfera, osim u vašem sopstvenom biću?

*Kao što svesnost ostaje pritajena kod čoveka koji spava zdravim snom, **potpuna** svesnost biva pritajena u duši. Ona prvo počinje da se ispoljava ili razvija preko treperavih snova, zdravog sna i buđenja, i uzastopnih iskustava u mineralnom,*

biljnom i životinjskom carstvu grube sfere, sve dok ne dosegne stadijum čoveka gde je svesnost potpuna i celovita.

Iako se svesnost potpuno ispoljava u čoveku, ona ostaje stešnjenja između neophodnih suprotih iskustava dualnosti. Namerno ili nenamerno, čovek stalno pokušava da je oslobodi, da bi mogao da je usmeri ka sopstvenom istinskom Sebstvu.

Bilo da je neznatna, mala, veća ili potpuna; bilo da je gruba, suptilna, mentalna ili da potiče od Sebstva, svesnost duše je početak i kraj u panorami Božije beskonačnosti bez početka i bez kraja, i njome ostvarujete sopstvenu beskonačnu moć, nemerljivo znanje i neizmerno blaženstvo.

OD TROJSTVA DO JEDINSTVA

*Večnu Istinu čine tri aspekta: **Dnyana** ili znanje, **Shakti** ili moć i **Ananada** ili blaženstvo. **Sakshatkara** ili ostvarenje ove trostruke Božanstvenosti ili Istine cilj je tragaoca. Oni koji krenu putem **Prem** ili ljubavi, uživaju u večnoj radosti. Oni koji su na putu delanja, u okrilju su večne moći. Oni koji traže mudrost, oslanjaju se na večno znanje.*

Ipak, na kraju Puta, svi moraju da dođu do nedeljive celovitosti Istine, u svim njenim aspektima, bez obzira koliko različiti njihovi putevi mogli da budu. Onaj ko stigne do Cilja ostvario je Istinu i postaje sam Izvor beskonačnog znanja, beskonačne moći i beskonačnog blaženstva.

VEČNO SADA

Robovanjem privremenom i prolaznom, čovek sebi uskraćuje večno i trajno. Svaki trenutak sa kojim se suočava može da pojača stisak lažnog ili da ga preda Istini. Bog je jedina Stvarnost i On je prouzročitelj svekolike ljubavi, lepote, mira i sreće. Štaviše, u „prolaznom sada“ lažnog i kroz njega, Bog večno poziva čoveka Sebi, potvrđujući Se kao Istina čovekovog bića. Oni koji se osmele da vide i vole Boga u svima i svemu, doživljavaju Ga kao trajno neposredno Prisustvo.

Jedino kada mu se um krajnje odveže od lažnog, čovek može da se izvuče iz ponavljajućeg stiska prolaznog trenutka. Tada i samo tada, on može da se utemelji u „večnom sada“, koje zanavek obuhvata večnu prošlost i večnu bu-dućnost. Večno „ja sam“ je nepogrešivo pouzdanje u jedinu Stvarnost koja je uvek bila, jeste i biće.

Put ka miru i ispunjenju u jedinstvu s Bogom, božanskim Voljenim, smelo je uranjanje u „večno sada“. Ni jalovim procenama prošlosti, ni neuhvatljivim čežnjama za budućnošću, niti robovanjem prolaznom trenutku, već žrtvovanjem svega za Boga, možete doživeti sebe kao neograničeni okean ljubavi. Ovde i ni na kom drugom mestu je konačno rešenje svih vaših problema. Ljubav rođena u Istini oslobađa bez sputavanja i ispunjava bez nadvladavanja; ona je čist blagoslov ne samo za vas, već za sve i svakoga, uvek i zauvek, u „večnom sada.“

BOŽANSKO SJEDINJENJE

Ne svetovnom mudročću, već duboko zaranjajući u najunutarnije, moguće je sjediniti se sa Bogom, Ko je istovremeno Ljubavnik i Ljubljeni. Radi tog sjedinjenja, čovek mora da prikupi hrabrost potrebnu da se izdigne iznad zamamnih senki iluzornog sveta čulnog opažanja. Svesnost, opterećena vezanostima, biva prikovana za čulni svet dvojstva. Puko povlačenje svesnosti iz sveta oblika pokazuje vakum ništavila. Međutim, kada je svesnost prosvetljena Istinom, ona otkriva Boga kao sve, i doživljava neprekinut i beskrajan sled neograničnog blaženstva, ljubavi, moći i razumevanja.

ZAVRŠNI RAČUN

Kada se dosegne cilj života, postiže se ispravljanje svih nepravdi, isceljenje svih rana, popravljavanje svih grešaka, ublažavanje svih patnji, popuštanje svih žudnji, unošenje sklada u sve borbe i razrešenje svih zagonetki, kao i istinski i potpuni smisao sveg života – prošlog, sadašnjeg i budućeg.

(...)